

ČÁST III

Kapitola druhá

NOVÉ USPOŘÁDÁNÍ LIDSKÝCH SYSTÉMŮ: ROZBOR USPOŘÁDÁNÍ

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 228 – 236, 2. kapitola, část III.

Stará struktura lidských systémů byla obvykle vybudována okolo konvencí, tradic a jejich kultur, které tuto strukturu neustále udržovaly. Takové uspořádání vedlo k vývoji pravidel, směrnic, nařízení, kódů a institucí, které byly zaměřeny na službu systému samotnému, namísto účelu a cíli, pro který byly vybudovány. Jakmile se u jakéhokoli systému ztratí pravá perspektiva toho, čemu má sloužit, a systém počne vytvářet směrnice, pravidla a zákony, které napájejí systém samotný, stává se zpátečnickým a odolným proti všemu, co vede k jeho změně či odstranění. Takové situace nevyhnutelně vytváří stagnující, statickou kondici a nic se v ní nepohybuje. Tak vchází do existence byrokracie systému, která má jediný a hlavní účel, aby zajistila zachování, dodržování, následování všech pravidel, směrnic a direktiv systému a poslušnost jim. To znovu zajišťuje neustálé udržování systému a okamžité potlačení či zdeformování a zmrzačení čehokoli nového a odlišného. Za takových podmínek se věci hýbou velmi pomalu a opatrně a pokrok je dovolen jedině tehdy, poskytuje-li službu systému. Jestliže pokrok může jakkoli posloužit udržení systému, systém ho přijme a využije. Tak se nakonec i pokrok stává reakčním a pouze relativním.

Při tomto uspořádání není možný žádný pravý pokrok. Cokoli, co nakonec slouží obraně a ochraně takového systému, se bez ohledu na to, jak pokročilou metodu k tomu používá, nemůže považovat za pokrokové, ale pouze za moderní. Moderní nástroje a metody se využívají pro to, aby lépe, pohotověji, bezpečněji a účinněji sloužily obraně starých lidských systémů v jakékoli jejich formě a v jejich udržování naživu.

Takže pokrok lze definovat pouze duchovně. Zahrnuje v sobě souběžně všechny lidské systémy - duchovní, náboženské, duševní, sociální, ekonomické, politické, technologické atd. Pravý pokrok nikdy neudrzuje cokoli staré, pokud to nepřináší užitek společnému blahu a nedovoluje neustálý pohyb vpřed a dále.

Protože staré uspořádání lidských systémů bylo této povahy, není užitečné je zachovat pro nový věk nového člověčenstva. Některé jeho vnější, formální rysy se mohou staré struktuře podobat, ale jeho obsah, funkce i účel jsou úplně odlišné.

Prvním pravidlem při výstavbě nového uspořádání lidských systémů je to, aby se do každého systému zabudovalo bezpečnostní zařízení, které systém úplně, zcela a naprosto ochrání před tím, aby se stal reakčním a sebeudržujícím se sklonem ke stagnaci a statickému rozpoložení. Každý systém se považuje za služebníka duchovního pokroku, a ne za pána nad situací. Jakmile systém ukáže být jen jemný sklon k tomu, aby se stal pánem nad lidskými bytostmi, je okamžitě přehodnocen, pečlivě se zváží jeho užitečnost, a jestliže se naleznou znaky toho, že se stává

zastaralým, je zlikvidován a nahrazen systémem progresivnějším.

Hlavním účelem jakéhokoli lidského systému je sloužit neustále tomu, aby přiváděl k duchovnímu pokroku a ke všem jeho principům, jak jsou definovány v této knize. Kvůli takovému účelu slouží duchovním potřebám a všem s nimi spojeným záležitostem kteréhokoli jedince společnosti. Součástí duchovních potřeb je též potřeba mít vhodné, účinné, funkční, příjemné, povzbuzující a inspirující fyzické prostředí - ať tělesné, či vnější. Byť tomuto účelu slouží cokoli, má se vždy na mysli, že takové prostředí a takové systémy jsou jen prostředky pro vyšší duchovní cíle, a ne cíle samotné. Jakmile se stanou samotným cílem, ztrácejí veškerou svou progresivní funkci a stávají se nebezpečím pro lidský duchovní život. Obrací se k reakční monstróznosti, která pohltí veškerou duchovnost a její život.

Jelikož jsou však všechny lidské systémy vyvinuty lidskými tvory, mají sklon odrážet jejich vlastní ideje, projekce a očekávání, což vede k vážné a katastrofální situaci. Proto každé nové uspořádání lidských systémů musí započít s novým uspořádáním lidského sebepojímání a sebezobrazování a vztahu lidí k Nejvyššímu, který ustanovuje pravý duchovní účel života každého jedince.

Taková restrukturalizace je v souhlasu s uvědoměním si a přijetím pravého účelu jedincova života a s následováním principů duchovního pokroku.

Aby se opětovně zajistily náležitě poznání a vhodná motivace pro následování takových principů, jsou otevřeny všechny úrovně lidské mysli a každý má přístup ke všemu uvnitř sebe sama, což je třeba pro získání správného, vhodného, náležitého a svobodné zvoleného sebepojetí a obrazu sebe sama. Toto vědomí vede každého směrem k neustálému duchovnímu pokroku. Ověření, potvrzení, posílení a kontrola toho, že pojetí sebe sama a vlastní obraz jsou vhodné, a taktéž toho, je-li vhodné tempo a směr vlastního duchovního pokroku, jsou neustále přítomné a využívány kvůli faktu, že veškeré informace o tom jsou neustále k dispozici v Niterné mysli a z ní přiváděny zpět k jiným úrovním. Za takových okolností je zajištěno, že existuje úplný, celkový a celistvý přístup k vlastní Niterné mysli, která určuje a poskytuje účel, obsah a pojmání vlastního jedinečného sebepojetí a obrazu sebe sama.

Takové uspořádání je nejlepší zárukou toho, že se jakýkoli lidský systém nestane nepravým a zpátečnickým. Bude to proto, že se lidské systémy nyní budují dle pravé podoby a pravého obrazu lidí, a ne dle podoby a obrazu, které jsou zdeformované. Jelikož tento pravý obraz a pravá podoba lidstva odvozují svou náplň a formu z Nejvyššího, je jeho přirozená, normální a náležitá povaha vždy progresivní. V takové povaze není myslitelné nic regresivního a reakčního. Toto je nejdůležitější ochrana proti návratu ke starým vzorům lidských systémů. Jestliže neustále vzhlíží k Nejvyššímu, stává se jedinec progresivně více a více podobným Nejvyššímu. A protože je Nejvyšší Absolutně tvořivý, Dynamický, Aktivní a Progresivní, jeden se stává neustále tvořivějším, dynamičtějším, aktivnějším a progresivnějším relativně jen k Absolutnímu Nejvyššímu.

Na takovém pojetí se tedy buduje nové uspořádání lidských systémů.

V této kapitole se uvažuje o nové struktuře několika lidských systémů:

1. O nové struktuře systémů duchovních a náboženských. Tyto systémy lze uspořádat jedinečně dle niterných náhledů, které přicházejí z Niterné mysli každého jednotlivce. V takové situaci (niterného náhledu) se duchovní záležitosti u každého umísťují do jeho vlastní Niterné mysli, kam patří a která určuje strukturu jednotlivcovy duchovnosti a

způsoby, jakými se provádí a uskutečňuje. Nemohou se do něj vkládat a jemu vnucovat žádné vnější či zevní určení, předpisy či tužby. Proto nové uspořádání duchovních či náboženských systémů v sobě nezahrnuje žádné vnější uctívání, ceremonie, rituály a postupy, jaké má uspořádání staré.

Je však důležité, že jakékoli osobní duchovní zkušenosti a způsoby jejich dosahování se sdílejí, probírají, zvažují a zahrnují do struktury systému samotného za účelem jeho progresivního směřování.

Proto každé společenství, každý národ či stát ustanovuje ve vzestupné posloupnosti duchovní Radu sedmi, kterou tvoří duchovně nejrozvinutější, moudré a láskyplné osoby. Koordinují všechna duchovní snažení členů komunit, skupin, národů a států na Zemi. V takové Radě se nepředepisuje, nevyžaduje, nevynucuje či nevnučuje nic, co se týká způsobu, jakým mít vztah k Nejvyššímu a jak Ho/Ji uctívat. Tyto věci jsou mezi Nejvyšším a Niternou myslí každého jednotlivce. A jelikož je každá osoba v neustálém styku s vlastní Niternou myslí, ve které je Nejvyšší, tak přímo komunikuje buď s Nejvyšším, nebo se zvláštním představitelem - jehož za tímto účelem pověřil Nejvyšší - který tuto osobu instruuje o všech duchovních záležitostech v souladu s potřebami její duchovní specifičnosti. Tento představitel se obvykle nazývá nejvyšším rádcem. Avšak i v těchto případech, kdy existuje zvláštní představitel Nejvyššího, je vždy k dispozici přímý přístup k Nejvyššímu, kdyby vyvstala potřeba, aby se potvrdil, ověřil a posílil vlastní pokrok.

Výsledek takové instrukce, zkušenosti a komunikace je u každé osoby jedinečný a zvláštní. Jelikož ale jeden z účelů lidského života spočívá ve vzájemném sdílení z lásky, sdílí se tento výsledek s ostatními a důsledkem tohoto uspořádání je společný duchovní prospěch. Toto sdílení vždy přispívá k většímu duchovnímu pokroku u každého. A duchovní rada všechny tyto procesy koordinuje a zajišťuje, aby byly vytvořeny všechny náležité příležitosti pro sdílení a vzájemnost a aby byly vždy místně, celonárodně či celosvětově funkční. Všechny činnosti této Rady jsou vždy pod dohledem a za předsednictví Nejvyššího.

2. Nová struktura politických systémů a systémů vlády je budována zcela na základě duchovních principů, z nichž tyto systémy odvozují svůj účel a cíl. Jejich hlavní funkcí je neustále vytvářet inspirující prostředí a životní styl pro společenstva, státy, národy a člověčenstvo jako celek, což umožňuje, aby duchovní pokrok každého jedince, každé skupiny a celého lidstva postupoval bez překážek, rušení či potíží. Koordinují správné, vhodné, rovnoměrné a vyvážené rozdělení všech statků a potřeb každodenního života všem.

Jelikož je jen jediný jednotný princip a účel pro všechny členy člověčenstva - duchovní pokrok v početných variacích a způsobech v souladu s určením každého individua, neexistují mezi různými národy, rasami a státy žádné překážky, hranice a meze. Je jen jedno člověčenstvo, rozdělené do několika oblastí za účelem dostatečné a účinné koordinace, dodávky a distribuce všech nutných služeb. Za tohoto uspořádání nejsou myslitelné žádné politické strany, protože je každý otevřen duchovnímu světu a své Niterné mysli a svým vlastním duchovním rádcům, kteří ho instruuji, radí mu a pomáhají, aby jeho činnost nabrala ten nejlepší možný kurz. Politické strany jsou v sobě a samy o sobě negativně soupeřící, vylučné, separující se, sebestředné, zaměřené na sebe a hladové po moci. Takové rysy jsou z negativního stavu a nemají v novém uspořádání lidských systémů žádné místo.

Vůdci člověčenstva nejsou vybíráni na základě systémů stran, národnosti, rasy, skupinových preferencí, většiny, menšiny či rodu. Do jedné centrální vlády nad celým

člověčenstvem je dosazeno sedm nejmoudřejších a nanejvýš láskyplných lidí, které za tímto účelem vybral sám Nejvyšší na základě míry, intenzity a kvality jejich moudrosti a lásky k tomu, aby byli užiteční ve službách člověčenstvu, kvůli užitečnosti samotné, bez jakékoli nízké motivace. Sedm členů Vysoké rady zastupuje sedm hlavních oblastí lidských systémů. Jeden z členů je pověřen vedením Rady, obvykle na jeden rok. Všichni členové v této pozici rotují tak, že v rámci sedmi let se každý z členů Vysoké rady stává jejím předsedou. Všechny schůze Rady se konají pod dohledem a za prezidentství Nejvyššího. Totéž uspořádání vlády je ustanoveno ve všech odpovídajících oblastech ve všech sestupných směrech až po nejjednodušší komunitu s dobře zajištěným spojením a neustálou zpětnou vazbou souběžně se všemi úrovněmi a oblastmi nad i pod nimi.

3. Nové uspořádání lidských systémů vyžaduje odlišné pojetí, chápání, odlišnou funkci a odlišný účel rodiny, manželství a sexuality. Staré uspořádání těchto systémů se odvozovalo a bylo vybudováno z požadavků, očekávání, zákazů a omezení, které do nich byly z vnějšku vnuceny odpovídajícími tradicemi, zvyky a kulturami. Úplně, zcela a naprosto sloužily jejich zachování, udržování a pokračování bez jakéhokoli ohledu na pravou duchovní souvislost a souvztažnost takového spojení a takové aktivity.

Bylo již řečeno, že instituce rodiny, manželství a s nimi související záležitosti byly speciálně a pečlivě zfabrikovány pseudotvůrci za účelem zničení duchovnosti. To provedli genetickou deformací jak mužského, tak i ženského vzezření, nejen v duchovním a duševním ohledu, ale především anatomicky, biologicky, chemicky, a tedy fyzicky. To bylo nutnou podmínkou pro to, aby se zajistil úspěch jejich plánu. Tímto způsobem učinili lidi ku podobě a ku obrazu zvířat snažíce se vyhladit všechny znaky podoby a obrazu Nejvyššího. Předpokládali, že se tím prokáže, že lidští tvorové nejsou stvořeními Nejvyššího, ale výsledkem evolučního vývoje ze zvířat a hmoty. To je filosofie a základna, na níž jsou vybudovány veškeré instituce manželství a rodiny starých systémů.

Toto uspořádání nemá v podstatě ani formě nic společného s čímkoli duchovním. Proto se musí zcela odstranit a přebudovat tím, že se navrátí ke svému původnímu smyslu, účelu a ke své původní funkci.

Rození dětí starou metodou je, jak může vidět každý, kdo je ochoten to vidět, nebezpečné jak pro život matky, tak i dítěte; je nezdravé, krvavé, komplikované, bolestivé a v zásadě nepříjemné. V pojetí Absolutní lásky Absolutní moudrosti žádná taková idea neexistuje. Cokoli je bolestivé, nebezpečné a nezdravé, je nepřírozené a nenormální a pochází z negativního stavu a procesu, který nikdy nevzniká z Nejvyššího. Je to Nejvyšším tolerováno kvůli všeobecnému prospěchu lidí a ku prospěchu veškerého Stvoření v tom, jak odpovídá na počáteční otázku, jaké je to být bez duchovnosti.

Nové uspořádání systému rodiny a manželství neobsahuje takový nedokonalý, nepřírozený a nenormální způsob rozmnožování. Proto se otevřením přístupu do Niterné mysli a všech dimenzí znovu objeví a využijí skutečné, vhodné, správné a skutečné duchovní způsoby rozmnožování.

Je třeba si pamatovat, že taková náležitá znalost existuje v niterné mysli, a je tedy vždy přítomná v každé lidské bytosti. Plně se využívá při vybudování nové výstavby rodiny a manželství.

Prvním krokem v tomto postupu je návrat k původní anatomické, biologické, chemické a fyzikální struktuře ženy a do jisté míry i muže. To se provádí speciálními genetickými

manipulacemi, které dodržují určité zákony souvztažností. Jak tyto zákony, tak i způsoby jejich využití jsou blíže odhalovány Nejvyšším a znovu objevovány v niterné mysli. Pomoc také přichází od potomků dřívějších lidí na planetě Zemi, kteří ji opustili na začátku duchovního úpadku a jsou nyní znovu přímo napojeni na lidstvo.

Poté, co je nové uspořádání hotovo, rození nových členů člověčenstva se bude dít procesem speciálního dvojklonování, který byl již krátce popsán.

Za těchto podmínek se smysl a účel manželství a sexuality zcela změní. Slouží nyní čistě duchovnímu pokroku.

Každá lidská bytost se nachází v odlišném a jedinečném stupni zvláštní lásky a její moudrosti a v této zvláštní lásce a moudrosti. Existuje vždy náležitý duchovní soulad mezi láskou a moudrostí a moudrostí a láskou. Láska miluje svou moudrost a moudrost se stává moudřejší a moudřejší svoji láskou. Moudrost lásky činí lásku intenzivnější, krásnější, hlubší a smysluplnější. Činí ji více a více milující. Láska moudrostí činí moudrost hlubší, jedinečnější, více zvláštní a tvořivější.

V takovém zvláštním vztahu lásky a moudrosti se odráží potřeba jejich správného poměru. Zvláštní kvalita lásky a její moudrosti vyžaduje ekvivalentně souměřitelnou zvláštní kvalitu moudrosti a její lásky. Za účelem jejich sjednocení by nešlo vhodně připojit jakoukoli jinou kvalitu.

Tento vztah dokonale odráží pravý význam maskulinity a femininity či princip těch, kdo se nazývají manžel a manželka. Láska a její moudrost se projevuje principem femininity a moudrost a její láska principem maskulinity. Souměřitelná souvztažná kvalita jedné k souměřitelné souvztažné kvalitě druhé představuje vztah manželky a manžela. Aby se mohl odehrát duchovní pokrok, je nutné a vysoce žádoucí, aby se ustanovila tato jednotka. V této jednotě dochází skrze princip výměny a sjednocení všech maskulinních se všemi femininními principy a opačně k většímu přiblížení se Nejvyššímu. Větším přiblížením k Nejvyššímu se jedinec stává více sám sebou; tím, že se stává více sám sebou, naplňuje více účel svého života a stává se užitečným sdílením svého jedinečného já se všemi ostatními jedinečnými sjednoceními v bytí.

Pravé jednotě já není možné dosáhnout bez procesu sjednocení maskulinity a femininity jejich sdílením a výměnou. Z toho vychází nové uspořádání rodiny a manželství. Rodina je nástrojem, který umožňuje takové sjednocení souměřitelných zvláštních kvalit lásky a moudrosti, které patří jedna ke druhé jako jedna polovina zapadá do druhé, doplňuje ji a tvoří celek - úplnou lidskou bytost. Tento neustálý stav a proces sjednocení těchto dvou principů dává zrod novým duchovním ideám vyšší lásky a moudrosti pro duchovní pokrok. Takové ideje jsou velmi jedinečné a jsou využity při uspořádání nových lidských bytostí tím, že se do nich promítá zvláštní a jedinečný duchovní, duševní a fyzický obsah a jeho forma.

Kvůli této jedinečné konjunkci, výměně a jednotě maskulinních a femininních principů se stávají jak muž, tak i žena skutečně jednou úplnou rodinou - jednotou, která se nyní může sdílet s jinou jednotou ve společném snažení o neustálý duchovní pokrok.

Co se týká sexuality, ta se stává hlavním nástrojem konkrétního vyjádření sjednocení lásky a její moudrosti s moudrostí a její láskou, jež se pak sdílí a vzájemně vyměňuje se všemi ostatními jedinečnými kvalitami lásky a moudrosti v jejich obecném projevu v jedinečných mužích a ženách, kteří nalézajíce jeden druhého si prostřednictvím sexuálního styku vyměňují rozkoš a potěšení - výraz pravé lásky Nejvyššího a všech ostatních. Sexualita pomáhá k větší seberealizaci, která pak vede k většímu

duchovnímu pokroku.

4. Nové uspořádání vzdělávacího a výchovného systému dětí se od starého zcela liší. Jak se uvedlo před tím, v určitém bodě se kvůli manipulacím pseudotvůrců lidé začali rodit do vědomé neznalosti. Bylo nutné je od počátku všemu učit. Takové uspořádání je plýtváním, je neproduktivní a netvořivé, je nepřirozené, nenormální a přičící se pořádku. Lidé byli vyučováni ze zevního stupně čili z vnějšku, kde se nachází jen malé poznání. Pravé poznání je uvnitř v niterné mysli, k níž byl přímý přístup uzavřen na několik miliónů let. Taková nevědomost byla zavedena zevně, proto byla omezena pouze na uvědomování a na fyzickou a biologickou strukturu lidských bytostí. Nedotýkala se niterné úrovně lidské mysli a neměnila ji, a ani se jí nemohla dotýkat či ji pozměnit. Jestliže by mohla, nebylo by možné žádné poučení. Že taková situace existuje, lze spatřit ve složitém celku narozeného dítěte, které je schopno vnímat a rozlišovat věci, jaké si nikdo nedovede ani představit. Ale jak se výuka dítěte počíná z vnějšku, nastává úplné uzavření a dítě je odříznuto od zdroje ve své Niterné mysli. Důvody pro toto uzavření byly již vysvětleny.

Jakmile se Niterná mysl otevře, jsou k dispozici a přístupné všechny znalosti všem, kdo je touží získat a využít pro vlastní duchovní progresi. Za těchto okolností se netoleruje žádná nevědomost.

Proces narození do plnosti vlastního poznání je zajištěn novými, jedinečnými ideami, které nastávají, probíhají a stávají se jako výsledek výměny a sjednocení maskulinních a femininních principů prostřednictvím sexuálního styku. Takové ideje obsahují plnost idejí svého vlastního projevu, své konkretizace a aktualizace; nechybí v nich nic. Jakmile se tyto ideje vytvoří, je veškeré poznání o jejich stávání se uvnitř nich samých. Do nich se promítne nadělení ducha tohoto jednotlivého života z Nejvyššího (po zjištění, zdali si svobodně přejí se konkretizovat), takže se stávají živými s plnou znalostí odpovídající potřebě bytí, existence a pokroku.

Kvalita, rozsah a zvláštnost poznání je určena zvláštností obsahu jakékoli takové ideje. Ve všeobecném smyslu existuje vždy plnost jakéhokoli poznání, protože Niterná mysl je ve svých aspektech univerzální. Obecné a společné poznání, které je nutné pro řádné fungování, tvořivé úsilí a rozhodování, se nicméně vždy obohacuje a umocňuje zvláštním poznáním, které se vztahuje jen ke zvoleným životním stylům, povoláním a cestám duchovního pokroku a obsahu užitečnosti, který si kdo zvolí.

Od okamžiku objevení se jakékoli takové ideje v konkrétní formě lidské bytosti počíná se vrozená plná znalost zvláštního rozšiřovat, obohacovat a progresivně rozvíjet jedinečným tvořivým úsilím a příspěvkem každé lidské bytosti, která si svobodně zvolí se takového rozvoje zúčastnit. Tak jedinec zahajuje s plným poznáním a kráčí dle principů duchovní progresi navěky vpřed ke stále většímu a většímu poznání.

Za těchto podmínek nevyžadují vzdělávací systémy zvláštní typy škol či učitelů, ale jen koordinátory, kteří zajišťují, že se všechny nově vybudované a získané poznatky dodatečně k vrozeným budou sdílet, předávat a náležitě rozdělovat ve prospěch každého. V procedurách a progresi instrukce vždy přicházejí od Nejvyššího, duchovních rádců od Nejvyššího a z výměny všech nově získaných poznatků. Koordinátoři systému opět sestávají ze sedmi nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů společnosti, kteří prokážou zvláštní zájem, talent, nadání a schopnosti, co se této specifické koordinace týče. Jsou pověřeni přímo Nejvyšším.

5. V nové struktuře lidských systémů je jeden zcela nový (ve skutečnosti starý a zapomenutý) systém, který nebyl součástí starého uspořádání. Ve starém uspořádání

byla planeta Země izolována a umístěna takříkajíc do karantény. A donedávna nebyly k dispozici ani přímá komunikace a výměna s jakýmkoliv jinými fyzickými planetami, galaxiemi, vesmíry či dimenzemi, ani přímý přístup k nim z důvodů uvedených jinde v této knize. Tato situace vylučovala planetu Zemi z účasti na duchovním pokroku její vlastní Galaxie, jejího vlastního Vesmíru, ostatních vesmírů a obecně tohoto časového cyklu. Taková situace se nedá kvůli její nepřírozenosti, nenormálnosti a patologičnosti tolerovat. Tolerovala se jen kvůli Velkému plánu.

Aby duchovní pokrok měl však svou univerzální a všedimenzionální platnost (vždyť se celé Stvoření jeví před Nejvyšším především jako jedna úplná sentientní entita, která se nachází v neustálém pokroku), musí být všechny planety, galaxie a vesmíry se všemi svými případnými obyvateli v daném časovém cyklu součástí této snahy. Cokoli je vyloučeno, zabraňuje plnosti duchovního pokroku; něco vždy chybí. Takovou situaci nelze navždy tolerovat.

Takže pro duchovní pokrok člověčenstva jako celku je nutné, aby mezi všemi vesmíry a dimenzemi byl neustálý kontakt, stálá komunikace a výměna všech výtvarných ve vztahu ke všem jejich zvláštním potřebám odděleně i společně. Takže je zařízen přístup k takové výměně jak v duchovním světě, tak i u všech bodů fyzického vesmíru.

To vede k ustanovení speciálního systému, který koordinuje, obsazuje a formuje strukturu agentury, která hraje v tomto úsilí zvláštní roli. Tato se nazývá intergalaktická rada planety Země a sestává ze sedmi nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů člověčenstva, kteří mají zvláštní zájmy, nadání, vlohy a schopnosti pro tuto zvláštní práci. Koordinují, budují a ustanovují zvláštní vyslanectví a agentury, aby se zajistila řádná a užitečná výměna, prospěšná všemu, co nastává a přispívá k neustálému duchovnímu pokroku veškerého stvoření.

6. Nová struktura komunikace a výměny informací, poznatků a požitků se podstatně liší od toho starého. Zatímco stará struktura soustředila veškeré své úsilí na rozvoj vnějších prostředků komunikace, nová struktura klade důraz na niterné prostředky. S otevřením Niterné mysli a přístupu do duchovního světa a k jiným fyzickým vesmírům je dostupný, možný a dosažitelný rozvoj speciálních psychických a duševních sil. Využívají se a zdokonalují telepatie, telekineze, teleportace a všechny jiné psychické a duševní síly známé či neznámé současným lidem. Jelikož v Niterné mysli každé lidské bytosti nejsou žádné zlé sklony ke zneužívání, nesprávnému využívání a k manipulaci s takovými silami, ale jen dobré sklony přispívat jeden druhému k duchovnímu pokroku z lásky jednoho ke druhému, nehrozí či není možné žádné nebezpečí vměšování do soukromí. Niterná mysl má zabudovaný bezpečnostní systém z přítomnosti Nejvyššího, který ochraňuje před jakoukoli takovou možností. Kdyby nastala byt' jen sebemenší možnost něčeho takového, niterná mysl by se uzavřela a bránila by jakémukoli příjmu či přenosu takové povahy.

Protože všechny psychické síly, ovládání mysli a s nimi související záležitosti jsou z Nejniternější mysli, přicházejí skrze ni a nacházejí se uvnitř této mysli, která je z Nejvyššího, nemůže se takové nebezpečí nikdy zkonkretizovat, ba ani o něm nelze uvažovat.

Nová struktura umožňuje mnohem rychlejší, účinnější a progresivnější komunikaci a výměnu. Nicméně však nevylučuje některé staré pozitivní prostředky jako tiskoviny, videosnímky, televize, rádio, počítače, záznam atd. Ty se neustále rozvíjejí a zdokonalují kvůli povaze nejzevnějšího čili zevního stupně lidské mysli, která potřebuje takové komunikační módy pro svůj duchovní rozvoj návdavkem k způsobům psychickým. Pro zevní mysl je v tomto ohledu vůbec nejlepší metodou využívání

vlastních nástrojů, které má k dispozici. Ty ale nikdy nenahradí vyšší módy metakomunikace, protože ta je mimo jejich dosah.

Aby se taková metakomunikace uskutečnila v souladu se všemi duchovními principy sdílení a výměny, je opět jmenována zvláštní rada se stejnou strukturou, jakou mají ostatní shora uvedené, která má kvůli vzájemnému prospěchu koordinovat všechny takové postupy a výsledky komunikování.

7. Dostupnost všech zdrojů poznatků, které přicházejí z Niterné mysli, vnitřní a zevní mysli z duchovního světa a z ostatních míst fyzického vesmíru dává jinou strukturu lidské technologii a ekonomii. Zvláštní rada - uspořádána jako jiné ze členů, kteří jsou nanejvýš znalí, koordinuje tyto poznatky a jejich nejlépe možné uplatnění a rozdělení ve prospěch člověčenstva a ostatního Stvoření. To vede k rozvoji vysoce účinného a dostatečného technologického a ekonomického systému, který plně slouží potřebám všech jednotlivých členů člověčenstva, člověčenstvu jako celku a všem, kdo se zúčastní na jeho rozvoji. Jsou využívány zdroje energie neznámé lidem současnosti. Spolu s využíváním termionukleární, sluneční a fotonové energie je využíváno řízení počasí, genetické manipulace, vesmírné cestování, ovládání a spoutání gravitace a podobné techniky, které nakonec slouží duchovnímu pokroku celého sentientního stvoření.

8. To vede k výstavbě odlišné struktury medicíny a léčitelství. Prvotní důraz se soustřeďuje na prevenci a ochranu lidských fyzických forem před jakýmkoli škodlivými vlivy a hrozbami prostředí. To je zvláště důležité, jakmile se zahájí cestování do fyzických prostředí nepřátelských fyzické formě, jiných než to, které se považuje za vlastní, prospěšné prostředí. Za tím účelem jsou navržena, vyvinuta, vybudována a užita zvláštní ochranná zařízení se speciálními prostředky pro nápravu, opravu či zhojení následků neodvratných nehod. Léčebný postup klade důraz na využití psychických sil a ovládání mysli. Hypnóza, sebehypnóza a podobné nástroje jsou využívány jako jedna z hlavních metod nového lékařství a léčitelství. V těchto postupech jsou široce využívány duchovní prostředky při využití zákonů souvztažností, jimiž se může náležitě zmanipulovat a modifikovat jakékoli prostředí tak, jak je třeba. Nová medicína se soustřeďuje hlavně na duchovní, duševní a fyzickou stabilitu a rovnováhu a stabilitu a rovnováhu odpovídajících a speciálních prostředí, čímž u každého neustále přispívá k jeho duchovnímu pokroku. Jako jiné systémy se medicína a léčitelství koordinuje radou moudrých a láskyplných členů, kteří mají zvláštní zájem, talent, zvláštní nadání a jsou obzvláště vhodní vzhledem k těmto záležitostem.

9. Veškerá filosofie nového uspořádání lidských systémů a jejich morální a etické kódy se od staré struktury odlišují. Existuje zvláštní, Nejvyšším určená rada sedmi nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů člověčenstva, která koordinuje a dohlíží na to, aby správné principy podléhaly takovým filozofickým, morálním a etickým kódům. Filosofie sama je budována na zásadě, že existuje jeden a jediný prvotní princip. Tím je Nejvyšší. Z Nejvyššího odvozuje vše ostatní svůj původ. Jakékoli další závěry se musí vyvozovat z tohoto faktu. Z tohoto faktu jsou zřejmé a jasné následky a důsledky pro filosofii jsoucna a bytí. Cokoli se uvažuje jinak, nemá samo o sobě žádnou realitu. Kvůli Absolutní přirozenosti Nejvyššího neexistují pro lidskou mysl žádná omezení, žádné hranice, zákazy a bloky, aby nemohla v jakémkoli stavu jsoucna a procesu bytí navěky růst, prospívat, kráčet vpřed, tvořit a poznávat. Proto kdokoli či cokoli popírající tento fakt je neetický či neetické a nemá žádnou morálku.

Všechny etické kódy a morálka se budují na záměrech každého jednotlivce. Cokoli se učiní, získá, vytvoří, řekne, cítí, chce či požaduje s dobrým úmyslem, za účelem

většího duchovního pokroku a sdílení, je vhodné, filosofické, morální a etické.

Hlavním činitelem při stanovení těchto záměrů je komunikace s vlastní niternou myslí a vlastními duchovními rádci pod vedením a za přítomnosti Nejvyššího. Zde může jednotlivec neustále kontrolovat a ověřovat morálnost a etiku vlastního snažení a postupu. Kdo přestává s takovým komunikováním, ověřováním a s touto kontrolou, jedná nemorálně a neeticky vzhledem k sobě a následně i k jiným.

Toto jsou tedy hlavní rysy nového uspořádání některých lidských systémů. Lepší pochopení této struktury lze získat z nové dynamiky lidských systémů, která se bude vysvětlovat v následující kapitole.

Než postoupíme k úvahám na toto téma, je na řadě vážně varování: Shora popsaná nová struktura lidských systémů není výlučná, úplná a jediné možná. Nakonec a jistě existuje přesahující chápání, které bude zjeveno v krocích, jak budou ustanoveny, využívány a jak budou progresivně následovat. Vzhledem k současnému počátečnímu kroku v lidské duchovní progresi je toto shora popsané chápání jen dočasné.